

Nazwa projektu	Data sporządzenia
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące	Źródło: Expose Premiera
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu	Nr w wykazie prac
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2020 r. poz. 310, z późn. zm.) odeszła od generalnego, względnego zakazu lokalizowania i budowy obiektów budowlanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią. Jednocześnie w ramach prac nad planami zarządzania ryzykiem powodziowym opracowane zostały „Wytyczne w zakresie lokalizacyjnych i technicznych aspektów zabudowy na obszarach zagrożenia powodziowego”. Nie mają jednak charakteru powszechnie wiążących warunków technicznych w zakresie budowy lub przebudowy obiektów budowlanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią. Formułowane w wytycznych zakazy nie mają także rangi ustawowej. W konsekwencji zalecenia i standardy architektoniczno-budowlane dotyczące zabudowy na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią kształtowane są obecnie wyłącznie przez praktykę orzeczniczą organów Wód Polskich. Skutkiem takiego stanu rzeczy decyzje dotyczące lokalizacji i budowy obiektów budowlanych są w istocie kształtowane działaniem organu współdziałającego a nie organu właściwego do załatwienia sprawy, którego kompetencja odrywa się w ten sposób od przedmiotu sprawy. W tym kontekście za niewystarczające uznaje się merytoryczne zaangażowanie jednostek samorządu terytorialnego w kształtowanie zagospodarowania obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, co wynika jednak również z niewystarczającej liczby instrumentów prawnych służących samorządom w tym zakresie. Rzutuje to również na komunikację między organami administracji publicznej realizujących swoje zadania na ww. obszarach. Podobna sytuacja dotyczy procedur planistycznych.

Brak ujednoliconych, obiektywnych kryteriów kształtowania zabudowy na obszarach zagrożenia powodziowego jest czynnikiem zwiększającym poziom zagrożenia powodziowego, nie pozwala również na wyważoną ocenę potrzeby jednoczesnej ochrony praw nabytych oraz zapewnienia bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi oraz ich mienia.

Obowiązujące rozporządzenia, znajdujące swoją podstawę prawną w przepisach ustawy – Prawo wodne, tj.

1. rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej oraz Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 24 stycznia 2019 r. w sprawie zakresu wymagań oraz warunków dla planowanej zabudowy oraz planowanego zagospodarowania terenów położonych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią oraz sposobu ich ustalania (Dz.U. 2019 poz. 244) – wydane na podstawie art. 166 ust. 14 ustawy Prawo wodne;
2. rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej oraz Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 24 stycznia 2019 r. w sprawie zakresu wymagań, jakie dla obiektów budowlanych lokalizowanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią może określać pozwolenie wodnoprawne (Dz.U. z 2019 r. poz. 227) – wydane na podstawie art. 390 ust. 4 ustawy Prawo wodne,

definiują jedynie wymagania, jakimi powinny kierować się organy uzgadniające dokumenty planistyczne i decyzje administracyjne procesu inwestycyjnego, nie parametryzują jednak ich zakresu, ani nie podają warunków brzegowych (np. stopnia ryzyka), dla jakich rozwiązania te mogą być stosowane.

Przepisy ustawy – Prawo wodne ustalając obowiązek uzyskania pozwolenia wodnoprawnego dla obiektów budowlanych i przedsięwzięć na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią odnosi ten obowiązek wyłącznie do obiektów nowych. W konsekwencji pozwolenia nie odnoszą się do zmian dokonywanych w tych obiektach w fazie użytkowania albo do zmian sposobu użytkowania obiektów budowlanych. Prawo

wodne nie przewidywało również żadnych szczególnych wymagań odnośnie do operatu wodnoprawnego albo wniosku w sprawie o wydanie pozwolenia dotyczącego takich obiektów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponowane zmiany tworzą nowy system budowy i ochrony obiektów budowlanych i urządzeń budowlanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, który opiera się o 2 instrumenty:

- 1) instrukcję bezpieczeństwa powodziowego, po części wzorowaną na funkcjonujących już w polskim systemie prawnym: instrukcji bezpieczeństwa pożarowego i instrukcji przygotowania i realizacji planów ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych;
- 2) audyt zgodności istniejącego obiektu budowlanego z warunkami technicznymi dla obiektów istniejących na obszarach szczególnego zagrożenia powodziowego, nawiązującym po części do modelu audytu energetycznego.

Za zapewnienie sporządzenia i wdrożenia instrukcji bezpieczeństwa powodziowego dla obiektów budowlanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią odpowiedzialni będą właściciele, zarządcy, użytkownicy tych obiektów. Instrukcje te będą częścią dokumentacji obiektów budowlanych, wskazując zarówno na techniczne sposoby zabezpieczenia przed powodzią, jak i na czynności konieczne do podjęcia w razie jej wystąpienia. Instrukcję sporządzać będzie osoba posiadająca uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń, co gwarantować ma zapewnienie prawidłowości procesu projektowania architektonicznego i spełnienie podwyższonych wymagań w zakresie bezpieczeństwa obiektu budowlanego i jego użytkowników, a jednocześnie prawidłowość tej instrukcji obejmować zasadą odpowiedzialności projektanta za rozwiązania projektowe. Instrukcje będą aktualizowane przy zmianach wprowadzanych w obiektach lub w związku ze zmianą stopnia zagrożenia powodziowego. Będą również dostępne dla służb ratowniczych i organów opracowujących plany działań operacyjnych na wypadek powodzi. Instrukcje mają zbiorczo umożliwić dokonywanie oceny zagrożenia oraz dobór adekwatnych środków reakcji w przypadku powodzi.

Zatwierdzenie instrukcji bezpieczeństwa powodziowego stanowić będzie przejaw administracyjnej autoryzacji dla warunków technicznych, na jakich dokonuje się zabezpieczenia obiektu przed powodzią. W przypadku, gdy wymagane będzie pozwolenie wodnoprawne, instrukcja będzie zatwierdzana w pozwoleniu wodnoprawnym. W postępowaniu o udzielenie pozwolenia na budowę będzie badana zgodność projektu budowlanego z instrukcją. Instrukcja będzie również dołączana do zgłoszeń zamiaru prowadzenia budowy lub zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego. Niesporządzenie instrukcji lub odmowa jej zatwierdzenia, a w stosunku do obiektów istniejących – brak wdrożenia instrukcji, tworzyć będzie podstawy dla wszczęcia procedur związanych z relokacją zabudowy lub wywłaszczeniem nieruchomości.

W odniesieniu do istniejącej zabudowy, rekomendowane rozwiązania obejmują wprowadzenie okresu dostosowawczego i konieczności sporządzenia audytu dla istniejącej zabudowy. Rekomendowane jest zastosowanie sześcioletniego okresu na wykonanie audytu oraz dokumentacji oraz sześć lat na dokonanie koniecznych robót budowlanych. Celem audytu byłaby ocena stopnia ryzyka powodziowego, porównanie obecnego stanu budowli, m.in. konstrukcji, sposobu użytkowania, z wymaganiami technicznymi określonymi w rozporządzeniu, a następnie uzyskania rozstrzygnięcia Wód Polskich. Wynikiem audytu jest treść IBP określającej zakres możliwych zmian.

Drugim z instrumentów wprowadzanych w ustawie odnośnie do obiektów budowlanych już istniejących na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, mających zapewnić zgodność ze standardami techniczno-budowlanymi dla obiektów w takiej lokalizacji, jest audyt techniczny tych obiektów. Audyt powinien zostać przeprowadzony w terminie 6 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, co uwzględnia cykle planistyczne planów zarządzania ryzykiem powodziowym. Audyt wykonywany byłby w zakresie zgodności z wymaganiami i warunkami określonymi w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 166 ust.14 i art. 390 ust.4, określających warunki techniczne dla obiektów budowlanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.

Sposób doprowadzenia do zgodności z wymaganiami technicznymi zależeć będzie od wyników audytu. Jeżeli dostosowanie obiektu budowlanego do wymagań i warunków określonych w instrukcji

bezpieczeństwa powodziowego, sporządzonej w wyniku audytu, nie będzie wymagać uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, o jakim mowa w art.390 ust.1 pkt 1a, a wymagać np. tylko wyposażenia obiektu w określone urządzenia, instrukcję przedkładać się będzie, w ww. terminie do zatwierdzenia organowi właściwemu do wydania tego pozwolenia. Zatwierdzenie następować będzie w drodze decyzji. W takim przypadku obiekt budowlany będzie dostosowywany się do wymagań i warunków określonych w instrukcji bezpieczeństwa powodziowego w terminie 2 lat od dnia, kiedy decyzja w sprawie zatwierdzenia instrukcji stała się wykonalna

Jeżeli z instrukcji bezpieczeństwa powodziowego, sporządzonej w wyniku audytu wynikać będzie konieczność przebudowy obiektu albo wykonania robót budowlanych wymagających pozwolenia na budowę albo zgłoszenia na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, obiekt ten będzie podlegać dostosowaniu do wymagań i warunków określonych w instrukcji bezpieczeństwa powodziowego w terminie 6 lat od dnia, kiedy pozwolenie wodnoprawne, o jakim mowa w art.390 ust.1 pkt 1a stało się wykonalne

Stosowanie przepisów ustawy nie może naruszać wymagań wynikających z ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami

Ustawa wprowadza również zmiany do ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r., poz. 293 i 471). Zmiany te mają na celu ustalenie nowych wymagań dokumentów planistycznych w postaci studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, jeśli obejmowałyby one swoim zakresem planowanie i zagospodarowanie przestrzenne na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.

Tak w odniesieniu do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, jak i planów miejscowych przewidziano rozszerzenie zakresu dokumentacji planistycznej służącej za podstawę uzgodnienia przeznaczenia i zagospodarowania, w szczególności w zakresie proponowanej zabudowy, dokonywanego przez Wody Polskie. W przedmiocie tym wymagane będzie prowadzenie analizy wpływu zagrożenia powodziowego, ustalonego na podstawie elementów map zagrożenia powodziowego, o jakich mowa w art. 169 ust.3 ustawy – Prawo wodne na tereny przeznaczone pod zabudowę oraz wpływu tej zabudowy na realizację celów zarządzania ryzykiem powodziowym oraz realizację planów operacyjnych ochrony przed powodzią, sporządzanych na podstawie art.22 pkt 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie. Podstawą dla tych analiz powinno być modelowanie hydrologiczne i hydrologiczne wezbrania powodziowego. Treścią planów miejscowych obejmowane będą również ograniczenia w zagospodarowaniu i użytkowaniu obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz znajdujących się na nich obiektów, w tym zakaz zabudowy, jak też sposoby ochrony i adaptacji obiektów, odpowiednio do zagrożenia bezpieczeństwa ludności i mienia. Dla potrzeb kontroli intensywności zabudowy oraz modelowania powodzi przewidziano również ustalanie tak w planach miejscowych, jak i w decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, wielkości powierzchni zabudowy i wielkości terenu biologicznie czynnego, w stosunku do powierzchni działki albo terenu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Wzorcem dla rozwiązań przyjętych w regulacji były wyniki projektu badawczego SMARTeST (badania przekrojowe realizowane w krajach europejskich, m.in. Wielkiej Brytanii, Francji, Niemczech, Holandii, Hiszpanii, Grecji i Cyprze) oraz, szczegółowo, wyniki doświadczeń brytyjskich i holenderskich.

Główne wnioski z badań naukowych, wpływające na przyjęte proponowane rozwiązania, można streścić następująco:

1. Systemy ochrony przeciwpowodziowej dla zabudowy w większości bazują na stosowaniu rozwiązań indywidualnych. Wytyczne techniczne bądź normy służą jako określenie wytycznych dla inwestorów, odpowiedzialność za ich właściwe zastosowanie ponoszą głównie właściciele budynków lub aktywów. Wyjątkiem jest Holandia, gdzie ochrona przeciwpowodziowa jest zapisanym konstytucyjnie obowiązkiem strony publicznej, a ubezpieczenia od szkód spowodowanych przez powódź w ogóle nie obowiązują. Istotne jest oparcie się na certyfikacji

rozwiązań technicznych, mogących być stosowanymi w warunkach zagrożenia powodziowego. Przykładem jest certyfikat PAS 1188:2014 KITEMARKtm – Flood Protection Products (ang. produkty chroniące przed powodzią);

2. Projektowanie na terenach zagrożonych powodzią jest powiązane z kwestiami ubezpieczenia właścicieli budynków. Systemy różnią się w zależności od strony zapewniającej gwarancje ubezpieczeniowe. Jedynie system holenderski gwarantuje wsparcie rządowe. Np. amerykańskie systemy planowania przeciwpowodziowego gwarantują dostęp do ubezpieczeń federalnych pod warunkiem zachowania wymagań zarządzania ryzykiem - ich mapowania ograniczenia lokalizacji na terenach zagrożonych powodzią oraz stosowania standardów technicznych;

Istotnym źródłem inspiracji jest system brytyjski, ze względu na integrację mechanizmów zarządzania ryzykiem z projektowaniem obiektów. W części planistycznej, stopień ryzyka jest określany w postaci map ryzyka. Inwestorzy są zobowiązani do prowadzenia Flood Risk Assessment (FRA) - Oceny Ryzyka Powodziowego, przed uzyskaniem pozwolenia na budowę. Rekomendowana strategia projektowa

Z uwagi na rodzaj zagrożenia powodzią na etapie projektowania stosowane są następujące metody zapobiegania jej lub ograniczania jej skutków wraz z następującą gradacją priorytetów:

1. zapobieganie (ang. avoidance) - regulacje planistyczne, posadowienie powyżej poziomu zalewania, inne rozwiązania niedopuszczające wody.
2. zabezpieczenie (ang. resistance) - zabezpieczenie przed wniknięciem wody do budynku, m.in. zabezpieczenia otworów, izolacja przeciwwodna, wodoszczelne tynki)
3. odporność (ang. resilience) - rozwiązania redukujące szkody powstałe w wyniku wniknięcia wody do budynku, przy założeniu, że konstrukcja pozostaje nienaruszona - pozwalają na szybkie ponowne użytkowanie).
4. łatwość naprawy (ang. repairability) - rozwiązania zakładające, że pewne szkody mogą zostać poniesione, ale są zaprojektowane w sposób łatwy do naprawy lub wymiany.

Ważnym elementem systemu jest zestaw norm technicznych, stanowiących szczegółowe instrukcje dla stosowania przez projektantów budynków. Obejmują one m.in.:

BS 85500:2015 – Flood Resilient Construction (Budowa odporna na powódź), zawierająca wskazówki dla projektantów nieruchomości dotyczące odporności na powódź, doradzając w zakresie odpowiednich materiałów i szczegółów konstrukcyjnych. Obejmuje nowe budynki, rozbudowy i dostosowanie istniejących obiektów. Należy jej używać razem z BS 8533:2015 (Ocena i zarządzanie ryzykiem powodziowym w inwestycjach – opisana poniżej). Norma określa FRA (Flood Risk Assessment) – ocenę rodzaju i poziomu ryzyka w danej lokalizacji, a następnie dopasuje do tych uwarunkowań możliwe rozwiązania. Pozostałe normy odnoszące się do powodzi i budownictwa to:

BS 8533:2015 – Ocena i zarządzanie ryzykiem powodziowym w inwestycjach. Norma zawiera wytyczne dotyczące oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem powodziowym. Została opracowana dla deweloperów i władz lokalnych, należy stosować ją po etapie wstępnego planowania, ale przed dokonaniem zainwestowania na takich terenach. BS 12999:2015 – Zarządzanie zniszczeniami. Norma uwzględniania, gdy wyrządzono na nieruchomości szkodę w wyniku przestępstwa lub wypadku (w tym powodzi).

BS 8102:2009 – Zabezpieczenie konstrukcji podziemnych przed wpływem wody gruntowej. Norma dotyczy oceny wód gruntowych, drenażem i ocenami ryzyka oraz budynkami częściowo i całkowicie pod ziemią, a także głębokimi i płytkimi piwnicami. „Płytke konstrukcje” określa się jako jedną kondygnację podziemną, a „głębokie konstrukcje” opisują piwnice więcej niż jedną kondygnację poniżej poziomu gruntu.

BS 8582:2013 – Zarządzanie wodą powierzchniową na zagospodarowanym terenie. Norma dotycząca wszystkich nieruchomości we wszystkich nowych i istniejących budynkach na terytorium

Wielkiej Brytanii (bez rozróżnienia na regiony). Zarządzania wodą powierzchniową odbywa się to poprzez ograniczanie ryzyka powodzi i innych zagrożeń dla środowiska, dzięki ocenie spływu wód. BS EN 13564:2003 – Urządzenia przeciwpowodziowe dla budynków. Brytyjska i europejska norma dotycząca urządzeń przeciwpowodziowych dla budynków.

CIRIA C623:2007 – Naprawy budynków po powodzi. Ogólnodostępny standard opracowany przez Stowarzyszenie Badań i Informacji Przemysłu Budowlanego. Przewodnik zawiera instrukcje działania w przypadku uszkodzeń, konieczności suszenia i odkażania oraz innych napraw budynków. Załączniki zawierają wytyczne dla właścicieli obiektów, informacje techniczne, a także informacje o kluczowych organizacjach zapewniających doradztwo w sprawie powodzi oraz ubezpieczenia.

PAS 1188:2014 – Flood Protection Products (produkty chroniące przed powodzią). British Standards Institution (BSI) opracowało specjalny standard dla oznaczenia produktów i usług przeciwpowodziowych, których jakość potwierdzana jest testami. Powstanie tego standardu powiązane jest z ubezpieczeniami i związane z dużym zainteresowaniem w ostatnich latach produktami chroniącymi przed negatywnymi skutkami powodzi.

Standardy te szczegółowo precyzują szczegółowy zakres wymagań technicznych w odniesieniu do analizy ryzyk, zabudowy, jej sytuowania, wykonania elementów konstrukcji i użytkowania. W procesie projektowym za ich wykonanie oraz dobór rozwiązań odpowiada projektant jak i właściciel bądź zarządzający nieruchomościami. Standaryzacja jest kluczowym aspektem pozwalającym na ujednolicenie przyjmowanych rozwiązań jak i umożliwienie zastosowania ubezpieczeń indywidualnych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Jednostki samorządu terytorialnego	b.d.		Uszczegółowienie oraz dopasowanie do etapów procesu planistycznego lub inwestycyjnego podstaw i kryteriów dokonywania uzgodnień dokumentów planistycznych odnoszących się do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, działania adaptacyjne dla obiektów będących własnością JST
Inwestorzy publiczni i prywatni	b.d.		Uszczegółowienie oraz dopasowanie do etapów procesu planistycznego lub inwestycyjnego podstaw i kryteriów dokonywania uzgodnień dokumentów planistycznych odnoszących się do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią Wykonywanie działań

			adaptacyjnych zgodnie z wymogami
PGW Wody Polskie	b.d.		Określenie sposobu wykonywania kompetencji w zakresie ochrony przed powodzią oraz zarządzania ryzykiem powodziowym Określenie i wykonywanie działań ewaluacyjnych
(dodaj/usuń)			
(dodaj/usuń)			

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2020 r.) Wartości w mln zł		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łączn ie (0- 10)
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem			2,8	8,1	16,1	23,9	136,9	247,1	352	346,6	341,4	861,1	2 336,0
budżet państwa			2,8	8,1	16,1	23,9	136,9	247,1	352	346,6	341,4	861,1	2 336,0
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowani	UWAGA – ROK 1 JEST DE FACTO 3 ROKIEM OD WDROŻENIA PROJEKTU (w pierwszych dwóch latach koszty nie pojawiają się ze względu na przyjęty dwuletni okres dla wykonania audytu i												

a	<p>rozpoczynania prac.</p> <p>Aby zachęcić podmioty do dokonywania inwestycji adaptacyjnych (realizacja zadania 6) proponowane jest rozwiązanie polegające na współfinansowaniu działań adaptacyjnych przez budżet państwa. Należy podkreślić, iż koncepcja ta wiąże się z tym, iż to na Państwu ciąży obowiązek zapewnienie bezpieczeństwa obywateli. Jednocześnie jednak ryzyko winno być dzielone pomiędzy inwestora (właściciela) a organy Państwa. W wymiarze finansowym powinno dotyczyć to dofinansowania (współfinansowania) kosztów adaptacji obiektów. Zakładamy (wzorem innych projektów) iż takie dofinansowanie mogłoby wynosić 10% poniesionych przez inwestora kosztów adaptacji. proponujemy, aby źródłem finansowania wsparcia ze środków publicznych była emisja obligacji na kwotę 2,1 mld zł. Szczegółowe zasady dotyczące emisji zostały opisane w analizie do zadania 4 i 5, gdyż emisja obligacji będzie obejmowała oba zadania. Koszt emisji zostały rozliczone proporcjonalnie do kwot wynikających z zadań.</p> <p>Emisja obligacji powinna zostać rozłożona w czasie (na kilka transzy), aby możliwe było ich ulokowanie na rynku bez konieczności podnoszenia oprocentowania znacznie powyżej warunków rynkowych. W projekcie zadania 6 zakłada się działania dwufazowe tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w cyklu pierwszym maksymalnie 6-cio letnim należy wykonać audyt obiektów - w cyklu drugim konieczna jest adaptacja obiektu (2 lata dla obiektów, w których nie są wymagane zmiany budowlane, 6 lat dla pozostałych). <p>Maksymalny cykl dla adaptacji projektu może zatem trwać dwanaście lat. Założono jednak, że w pierwszych dwóch latach nie będzie odbywało się dofinansowanie ze środków publicznych – jest to czas konieczny na dokonanie pierwszych audytów, zgromadzenie informacji, ale i uruchomienie procedury emisji obligacji.</p> <p>Koszty emisji obligacji zostały ujęte w kwotach obciążających budżet państwa. Założono kupon odsetkowy obligacji 2% rocznie oraz kupon premii 0,5% rocznie (w momencie faktycznej emisji konieczne będzie uwzględnienie sytuacji rynkowej, w efekcie wartości te mogą się różnić)</p>
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wprowadzana regulacja, dla potrzeb podniesienia efektywności zarządzania ryzykiem powodziowym, zwiększa koszty sporządzenia projektów dokumentów planistycznych oraz dokumentacji wniosku o wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu o koszt wykonania modelowania hydrologicznego i hydraulicznego dla potrzeb ustalenia przeznaczenia terenu lub lokalizacji inwestycji oraz koszt analiz opartych o wyniki tego modelowania.</p> <p>Analiza dotyczy dwóch rodzajów zadań – zadania 6 związanego z koniecznością adaptacji istniejących obiektów oraz podwyższonych wymogów dla obiektów nowych.</p> <p>W analizie ekonomicznej dla zadania 6 wykorzystano dane z Map Ryzyka Powodziowego (MRP) (stan ewidencyjny jednostek 2.04.2020). Na podstawie bazy zidentyfikowano obiekty w strefie zalewu w czterech dorzeczach – Laby, Odry, Wisły i Pregocy. Kalkulacje, ze względu na zakres opracowania prowadzono wyłącznie na obiektach budowlanych, zgodnie z klasą budynku (wg. PKOB). Dokonano dodatkowego podziału budynków mieszkalnych jednorodzinnych na budynki miejskie i wiejskie, gdyż koszty adaptacji dla tych drugich będą wyższe (obejmowały będą również koszt adaptacji budynków inwentarskich). Analiza ekonomiczna prowadzona została w trzech kluczowych etapach. Pierwszym etapem było wydzielenie jednostek objętych bazą i zakwalifikowanie ich do odpowiedniej grupy (do adaptacji zakwalifikowano obiekty, gdzie poziom wody stuletniej jest niższy niż 2m). W przypadku wymagań dotyczących adaptacji i projektowania budowli pominięto obszary, dla których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi 0,2 % (raz na 500 lat) obszary narażone na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego lub uszkodzenia wału przeciwsztormowego (są to sytuacje nagłe i nieprzewidywalne, w związku z czym niezasadne jest przystosowywanie do nich nowych lub istniejących budynków). Do adaptacji w skali kraju zakwalifikowano zatem 71 663 obiekty różnego typu o łącznej powierzchni 26 927 869,94 m².</p> <p>W kolejnym etapie oszacowano koszty jednostkowe na 1m² (na podstawie średnich cen kosztorysowych) adaptacji obiektów z poszczególnych klas. Należy podkreślić, że Autorzy przyjęli „pesymistyczny” wariant szacunków. Przyjęto, iż w wyselekcjonowanych obiektach należy</p>

	<p>dokonać pełnej adaptacji. W praktyce może okazać się, iż część zadań adaptacyjnych została już wykonana – wówczas koszt przystosowania obiektów do wymogów będzie niższy. Ostatni etap objął szacunek łącznych kosztów adaptacji oraz wskazanie zasad i kosztów partycypacji budżetu w finansowaniu kosztów adaptacji. Adaptacja obiektu jest zadaniem inwestora (właściciela obiektu). Jest to koszt w całości finansowany przez inwestorów – właścicieli obiektów. W części będzie on bezsprzecznie dotyczył także obiektów, których właścicielem jest Skarb Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego. Koszt adaptacji będzie wówczas obciążał bezpośrednio budżety tych jednostek. Jednak ze względu na brak danych nie było możliwości wydzielenia z analizowanych jednostek obiektów państwowych lub samorządowych, aby określić koszt który musiałby ponieść w celu ich adaptacji budżet państwa lub budżety samorządowe.</p> <p>Dodatkowo przyjęto, iż możliwe będzie dofinansowanie kosztów inwestycji ze środków publicznych w maksymalnej wysokości 10% wydatków poniesionych przez inwestora. Wpłyne to na wydatki publiczne (z budżetu państwa).</p> <p>Należy zauważyć, iż zadanie 7 dotyczy nowych wytycznych budowlanych dla nowych obiektów, które będą sadowione na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią. W związku z tym można próbować oszacować (w sposób bardzo przybliżony) jednostkowy wzrost kosztu takiego obiektu (analogicznie do szacunków kosztów jednostkowych z zadania 6). Ujmując jedynie podstawowe element zabezpieczenia takie jak zapory, studnie wiercone z zabezpieczeniem przeciw zanieczyszczeniom w przypadku powodzi, klapy burzowe, izolacje ścian zewnętrznych i fundamentowych powyżej lustra wody etc. koszt budowy wzrasta od około 100 zł/m² dla obiektów handlowych i biurowych do ponad 300 zł/m² dla obiektów nieszkłanych o dwóch czy trzech mieszkaniach po ok. 600 zł/m² dla domów jednorodzinnych miejskich (i ok. 1.200 zł/m² dla wiejskich). Co ważne w kalkulacjach nie ujęto zwiększonych kosztów związanych z bezpieczeństwem konstrukcji oraz usytuowaniem budynku. Są to koszty bardzo indywidualne, związane z rodzajem obiektu i jego posadowieniem. Budowany dom na terenie zagrożonym powodzią musi być maksymalnie zabezpieczony przed skutkami ewentualnego podtopienia (wysokie fundamenty, tak aby parter był podniesiony względem poziomu gruntu) czy miejsce posadowienia domu na działce (w tym przygotowanie gruntu).</p> <p>Nie przewiduje się aby stworzenie wymogów formalnych dla budowl w obszarze zalewowym miało jakiegokolwiek wpływ na budżet państwa, są to jedynie podwyższone koszty ponoszone przez inwestora. Ze względu na ryzyko związane z lokalizacją obiektu na terenach szczególnie zagrożonych powodzią budżet państwa nie powinien partycypować w jakiegokolwiek podwyższonych kosztach wynikających z realizacji tego zadania.</p> <p>Wpływ może jedynie ograniczać się do sytuacji, kiedy to inwestorem na tych terenach będzie budżet lub JST. Będą one zobligowane, jak każdy inwestor, do poniesienia dodatkowych kosztów związanych z zabezpieczeniem inwestycji.</p>
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W u ję c i u p i e ń ż n y m (w m l n z ł, c e n y	duże przedsiębiorstwa							731 999 946,48
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							17 728 3 188,26
	(dodaj/usuń)							

stałe z r.)								
W u ję c i u n i e n i ę ż n y m	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
Nie m i e r z a l n e	(dodaj/usuń)	Zwiększenie bezpieczeństwa obywateli						
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Warto zauważyć, że projekt może mieć istotne znaczenie dla wielu obszarów życia gospodarczego w Polsce.</p> <p>Przede wszystkim obciąży kosztami inwestorów, który wykonają adaptację projektów - w obszarze tym będą zarówno gospodarstwa domowe, rolnicy jak przedsiębiorcy.</p> <p>Zadania 6 i 7 związane będą również z wpływem na podmioty z szeroko rozumianej branży budowlanej:</p> <p>Audyt obiektów powinien wykonać architekt lub inżynier budownictwa z uprawnieniami budowlanymi;</p> <p>Za przygotowanie projektu zgodnie z wymaganiami obowiązującego prawa odpowiadać będzie projektant. W procesie projektowania, budowy i odbiorów obowiązkiem projektanta jest przyjęcie rozwiązań technicznych, konstrukcyjnych i materiałowych, w sposób pozwalający na spełnienie określonych w wymaganiach jak i zapewnienie kompetencji zespołu projektowego. Dotyczy to np. :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. zapewnienie udziału inżynierów hydrotechników dla wykonania operatu wodno-prawnego,; 2. zapewnienie specjalistów pozostałych branż, którzy są w stanie ocenić i uwzględnić w swojej dokumentacji specyficzne uwarunkowania konstrukcyjne, geotechniczne, związane z wystąpieniem powodzi. <p>Wykonanie adaptacji zgodnie z założeniami projektowymi wpłynie na zwiększenie popytu na materiały i usługi budowlane.</p>							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
<input type="checkbox"/> nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				<input type="checkbox"/> tak <input type="checkbox"/> nie <input type="checkbox"/> nie dotyczy				
<input type="checkbox"/> zmniejszenie liczby dokumentów <input type="checkbox"/> zmniejszenie liczby procedur <input type="checkbox"/> skrócenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:				<input type="checkbox"/> zwiększenie liczby dokumentów <input type="checkbox"/> zwiększenie liczby procedur <input type="checkbox"/> wydłużenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronicznej.				<input type="checkbox"/> tak <input type="checkbox"/> nie <input type="checkbox"/> nie dotyczy				

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Okresowo może mieć pozytywny wpływ na zatrudnienie w sektorze budowlanym.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne
☐ sytuacja i rozwój regionalny
☐ inne:

☐ demografia
☐ mienie państwowe

☐ informatyzacja
☐ zdrowie

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Wybrane źródła:

A.Tagg, K. Laverty, M. Escarameia, S.Garvin, A.Cripps, R. Craig, A Clutterbuck A new standard for flood resistance and resilience of buildings: new build and retrofit, FLOODrisk 2016 - 3rd European Conference on Flood Risk Management

R. Jorissen, E.Kraaij, E.Tromp, Dutch flood protection policy and measures based on risk assessment, E3S Web of Conferences FLOODrisk 2016 - 3rd European Conference on Flood Risk Management, 2016

D.F. Bignami, R. Rosso, U. Sanfilippo, Flood Proofing in Urban Areas

Z. Kledyński, W. Lejman, A. Machowska, Standardy technologiczne jako wytyczne do realizacji zabudowy na terenach narażonych na niebezpieczeństwo powodzi (Praca nr 501H/1110/6567/000) Warszawa, 3 sierpnia 2012

Wybrane źródła - normy i instrukcje techniczne:

BRE, Managing risks in existing buildings - an overview, BRE

BRE DG 523, Flood-Resistant Building (Part 1), BRE

BS 8533:2017 - Assessing and managing flood risk in development - Code of practice

BS 85500:2015 - Flood resistant and resilient construction - Guide to improving the flood performance of buildings

BS 8102:2009 - Code of practice for protection of below ground structures against water from the ground

CIRIA C688 - Flood resilience and resistance for critical infrastructure

CIRIA C790 - Code of practice for property flood resilience